

عنوان مقاله:

چالش های استراتژیک عدم مشارکت اجتماعی، مطالعه موردی: شهر زنجان

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم تربیتی و روانشناسی، مطالعات اجتماعی و فرهنگی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سید کامران یگانگی - گروه مهندسی صنایع ، واحد زنجان، دانشگاه آزاد اسلامی ، زنجان ، ایران

ویدا دبستانی - گروه مهندسی صنایع ، واحد زنجان، دانشگاه آزاد اسلامی ، زنجان ، ایران

خلاصه مقاله:

مشارکت به معنی به کار گرفتن منابع شخصی به منظور سهیم شدن در یک اقدام جمعی است. هر جامعه ای (مدرن و سنتی) از طریق مشارکت رسمی و غیر رسمی ارتباطات و مبادلات میان افراد شناخته میشود. میزان این مشارکت بیانگر سطح توسعه یافتگی جامعه به حساب می آید. زیرا که گستردگی فراگیری و تنوع مشارکت اجتماعی جوامع در گرو بسط الگوهای تصمیم گیری نظارت و کنترل اجتماعی دموکراتیک و کثرت گرا است. بسیاری از منافع اجتماعی از عضویت در تشکل های داوطلبانه حاصل میشود. و مشارکت در سطح فردی در جامعه محلی شامل انجام فعالیت های داوطلبانه رفتارهای اجتماعی همراه با عاطفه را به مردم می آموزد. با توجه به ویژگی های جامعه ایران به نظر میرسد که مهم ترین و نیرومند ترین نهاد موثر در شکل گیری مشارکت اجتماعی میتواند نهاد دین باشد زیرا در دین اسلام آموزه های دینی بر رفتارهایی تاکید دارند که زمینه و بستر شکل گیری مشارکت های اجتماعی را فراهم می آورند. و مشارکت اجتماعی بین گروه ها ی جنسیت تاهل و سن تفاوت معناداری دارد.

کلمات کلیدی:

مشارکت ، اعتماد ، رضایت ، همبستگی، آینده نگری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1032639>

